

A magyar köztársaság kormányának 1.560/1948. Korm. számú rendelete

a letartóztatásban levő, illetőleg büntetésüket
töltő személyeknek Csehszlovákiába áttelepülése
tárgyában.

A magyar köztársaság kormánya az 1946 :
XV. tc. 3. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a
lakosságcsere tárgyában létesült magyar-csehszlovák
Vegyesbizottság 42. számú véghatározatának (1947. évi Magyar Közlöny — Rendeletek
Tára 143. szám) végrehajtása iránt a következő-
ket rendeli:

1. §.

Az áttelepítési kormánybiztos köteles a lakos-
ságcsere tárgyában létesült magyar-csehszlovák
Vegyesbizottság 42. számú véghatározatának (1)
bekezdése alá eső személyekről annak a letartóz-
tató (büntető) intézetnek vezetőjét, amelyben az
illető személy letartóztatásban van, illetőleg büntetését
tölti, oly időben értesíteni, hogy szabadlábra
helyezésük áttelepülésük előtt legalább
tizenöt nappal megtörténhessenek.

2. §.

(1) A letartóztató (büntető) intézet vezetője az
értesítés vétele után a fogvatartott személyt haladéktalanul
szabadlábra helyezi, ha megállapítja róla, hogy

a) két évvel meg nem haladó szabadságvesztés-
büntetését, vagy

b) kizárólag katonai büncselekmény miatt ki-
szabott szabadságvesztésbüntetését tölti, tekintet
nélkül az utóbbi tartamára.

(2) A szabadlábra helyezésről a letartóztató
(büntető) intézet vezetője haladéktalanul jelentést
tesz az igazságügyminiszternek, illetőleg a hon-
véd büntetőbírósnak által elítelt személy esetében
a honvédelmi miniszternek, a rendőri büntető-
bírósnak által elítelt személy esetében pedig a bel-
ügyminiszternek. Ezenfelül jelentést kell tennie
a büntetés végrehajtására hivatott hatóságnak
(államügyészségnek, népügyészségnek, járásbíró-
ságnak, honvédelmi ügyészségnek, rendőri büntető-
bírósnak). Értesíteni kell végül az áttelepítési
kormánybiztos is.

3. §.

(1) Ha az 1. §-ban említett értesítés előzetes letartóztatásban vagy vizsgálati fogságban levő személyre vonatkozik, a letartóztató (büntető) intézet

vezetője az értesítést haladéktalanul átteszi az illetékes vádhatósághoz (államügyészséghez, népügyészséghez, honvédelmi ügyészséghez), illetőleg járásbírósnak előtt folyamatban levő eljárás esetében a járásbírósnak, rendőri büntetőbírósnak előtt folyamatban levő eljárás esetében pedig az utóbbihoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett vádhatóság, illetőleg bíróság a fogva levő személyt haladéktalanul szabadlábra helyezi, ha megállapítja róla, hogy

a) az 1896 : XXXIII. tc. 141. §-ának 1., 2. vagy 4. pontja, vagy az 1912 : XXXIII. tc. 171. §-ának 1., 2. vagy 4. pontja, illetőleg a 65.000/1909. B. M. számú rendelet 74. §-a alapján van előzetes letartóztatásban (vizsgálati fogságban); feltéve, hogy a büncselekményre a törvény öt évet meg nem haladó szabadságvesztésbüntetést állapít meg, vagy

b) kizárólag katonai büncselekmény miatt folyó bünvádi eljárásban elrendelt előzetes letartóztatásban (vizsgálati fogságban) van.

(3) A szabadlábrahelyezésről a vádhatóság (bírósnak) jelentést, illetőleg értesítést küld a 2. § (2) bekezdésében foglalt megkülönböztetés szerint az illetékes miniszternek és az áttelepítési kormánybiztosnak

4. §.

A fogvatartás egyéb eseteiben a letartóztató (büntető) intézet vezetője, illetőleg a 2. § (1) bekezdésében említett vádhatóság (bírósnak) közli az áttelepítési kormánybiztosnal, hogy szabadlábra helyezésnek a szükséges előfeltételek hiányában nincs helye.

5. §.

(1) A 2., illetőleg a 3. § alapján szabadlábra helyezett személy áttelepülésének megtörténtéről az áttelepítési kormánybiztos haladéktalanul értesíti azt a hatóságot, illetőleg szervet, amely vele a szabadlábrahelyezést közölte. A hatóság (szerv) erről jelentést tesz az illetékes miniszternek.

(2) A vádhatóság a hozzáérkezett közlést a 3. § (2) bekezdése esetében megfelelő indítvány (6. §) kapcsán átteszi a büntetőbírósnak.

6. §.

(1) Ha a szabadlábrahelyezés a 3. § (2) bekezdése alapján történt, a büntetőbírósnak a folyamatban levő büntető eljárást az 1896 : XXXIII. tc. 172. §-ának (a 65.000/1909. B. M. számú rendelet 108. §-ának) megfelelő alkalmazásával megszünteti, illetőleg az 1912 : XXXIII. tc. 426. §-ának megfelelő alkalmazásával felfüggeszti.

(2) Az eljárás megszüntetése után a büntetőbírósnak a büntetői iratokról hiteles másolatot készít és ha az áttelepült személy az ügy egyedül terhelte, az eredeti iratokat, egyébként pedig a másolatokat a csehszlovák hatóságoknak való átadás céljából az igazságügyminiszterhez, a hon-

véd büntetőbíráskodás körében a honvédelmi miniszterhez, a rendőri büntetőbíráskodás körében pedig a belügyminiszterhez felterjeszti. Ez a rendelkezés megfelelően irányadó abban az esetben is, ha jogerős büntetését töltő személy áttelepüléséről van szó.

7. §.

Ha az 5. §-ban említett értesítés a szabadlábra helyezéstől számított hatvan nap alatt nem érkezik meg, az áttelepítési kormánybiztoshoz kérdést kell intézni az illető személy áttelepülése felől. Ha az áttelepítési kormánybiztos válasza szerint az áttelepülés elmaradt, a büntető eljárást, illetőleg a szabadságvesztésbüntetés végrehajtását folytatni kell.

8. §.

(1) Az igazságügyminiszter, a honvéd büntetőbíráskodás körében pedig a honvédelmi miniszter a lakosságcsere egyezmény alapján áttelepülni szándékozó azokat a személyeket, akik

a) az 1896 : XXXIII. tc. 141. §-ának 3. vagy 5. pontja (az 1912 : XXXIII. tc. 171. §-ának 3. vagy 5. pontja) alapján ellenük elrendelt előzetes letartóztatásban, illetőleg vizsgálati fogságban vannak vagy olyan büncselekmény miatt folyamatba tett bünvádi eljárásban vannak előzetes letartóztatásban, illetőleg vizsgálati fogságban, amelyre a törvény öt évi szabadságvesztésbüntetésnél súlyosabb büntetést állapít meg, egyik esetben sem érte ide a kizárólag katonai büncselekmény miatt folyó bünvádi eljárást, vagy

b) nem katonai büncselekmény miatt két évet meghaladó szabadságvesztésbüntetésüket töltik, átadják a csehszlovák hatóságoknak.

(2) Évghől az áttelepítési kormánybiztos köteles e személyek névsorát az átadási határállomás és az illetékes letartóztató (büntető) intézet, valamint az átadás időpontjának megjelölésével, ez utóbbi tizenöt nappal megelőzőleg, az igazságügyminiszterrel, illetőleg a honvédelmi miniszterrel közölni.

(3) A közlés vétele után az igazságügyminiszter, illetőleg a honvédelmi miniszter megteszi a szükséges intézkedéseket avégből, hogy az átadandó személyek a csehszlovák hatóságoknak való átadás végett az áttelepítési kormánybiztos által közölt időpontban a megjelölt határállomásra kísértessenek. Egyben gondoskodnak arról is, hogy az (1) bekezdés alá eső személyek átadásával egyidejűleg a 42. számú véghatározat (4) bekezdésének megfelelően a bírósági iratok, illetőleg azok másolatai is átadassanak a csehszlovák hatóságoknak.

9. §.

A fogvatartott személynek a 8. §-ban szabályozott átadása megtörténtéről az áttelepítési kormánybiztos értesíti az igazságügyminisztert, illetőleg a honvédelmi minisztert. A 6. §-nak a bünvádi el-

járás megszüntetésére, illetőleg felfüggesztésére, ugyancsak a 7. §-ának az áttelepülés elmaradása esetében követendő eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a 8. § esetében is megfelelően alkalmazni kell.

10. §.

A jelen rendelet hatálya alá tartozó áttelepült személy ellen nyomozólevelet kell kibocsátani, illetőleg személyleírását közzéni kell. A nyomozólevélben azt is fel kell tüntetni, hogy az a jelen rendelet alapján bocsátatott ki és hogy az áttelepült a nyomozólevél alapján csak abban az esetben lehet letartóztatni, ha Magyarország területére történt visszatérése óta már legalább három hónap eltelt.

11. §.

Ha a jelen rendelet hatálya alá eső áttelepült személy utóbb tartósan visszatér Magyarország területére, a bünvádi eljárás folytatásának, illetőleg a büntetés végrehajtásának nincs akadálya. Tartósan visszatérnek a jelen rendelkezés alkalmazása szempontjából azt az áttelepültet kell tekinteni, akinek visszatérése óta már legalább három hónap eltelt.

12. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba; végrehajtásáról az igazságügyminiszter, a honvéd büntetőbíráskodás körében a honvédelmi miniszter, a rendőri büntetőbíráskodás körében pedig a belügyminiszter gondoskodik

Budapest, 1948. évi február hó 6-án.

Dinyés Lajos s. k.
miniszterelnök.